

Om jeg har fundet den rette Adresse, ved jeg, som sagt, ikke, men det gør ogsaa mindre til Sagen, for har man Villie til at faa en saadan Forhandling i Gang, findes nok de paagældende, som med Rette kan indlede den. Dette er jo kun Eksempler. Jeg tvivler imidlertid ikke om, at de kan øges med mange flere, og det vilde være ganske gavnligt, om der blev lidt mere Ligelighed i dette Forhold.

Samtidig med at jeg er ved Navnene, vil jeg sige, at vi maaske ogsaa kunde have vor Opmærksomhed lidt mere henvendt paa dem i vor Skolebogslitteratur, i vore Geografi- og Historiebøger. Jeg anerkender med Glæde, at der er sket store Forandringer i den sidste Aarrække, men jeg tror endnu, der er noget tilbage i Retning af at give Stednavne i disse Skolebøger en Form, der ikke er præget af at have passeret Tyskland, at give Bynavne enten den Form, som vi bruger paa Dansk, og som er den naturlige for os, eller tage lidt mere Hensyn til de paagældende Landes egen Stavemaade.

Dernæst vil jeg rette en lille Henstilling til den højtærede Finansminister vedrørende § 5, IV. G., Afgift af offentlige Forestillinger, som vi plejer at kalde Forlystelsesskatten. Jeg kan her i nogen Grad henholde mig til de Bemærkninger, der er gjorte af det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger). Jeg vil slutte mig til det Standpunkt, om det ikke var rigtigt ved en Revision af den paagældende Lov at undersøge, fra hvilke Steder den stigende Indtægt kommer. Jeg tror, det er sandt, at Skatten hviler lidt tungt paa vore Teatre i Provinsen, og at det var Overvejelse værd, om man ikke kunde lette denne Kunstform for Skatten. Vilde man have samme Indtægt ind, maatte der vistnok kunne findes Omraader, som bedre var i Stand til at taale denne Udgift. Jeg er nu ikke blind for, at naar de paagældende Teaterselskaber kæmper med økonomiske Vanskeligheder — det anser jeg nemlig for uomtvisteligt —, skyldes det selvfølgelig ikke Skatten alene, men tillige den Omstændighed, at vore Byer, specielt vore Provinsbyer — det tror jeg at turde sige — gennemgaar en ret vanskelig Tid, og at en saadan først vil bevirke en Indskrænkning af de Udgifter, som *kan* spares, er indlysende. Jeg er slet ikke sikker paa, at en Ophævelse af denne Skat vilde rette saa overmaade meget ved dette Forhold, førend denne lidt vanskelige Tid i nogen Grad var overvundet. Men man vilde derved i alt Fald

undgaa, at Skatten fik Skylden for Misseren, det faar den sikkert nu i højere Grad end rimeligt. Medens jeg er ved Forlystelserne, vil jeg udtale min Tilslutning til mit Partis ærede Ordfører, som fremhævede, at Folk trods de vanskelige økonomiske Forhold godt havde Raad til at deltage i Spil. Jeg vil gerne understrege dette noget stærkere; for en Opgørelse, der synes at være officiel, og som fremkom for ikke lang Tid siden, indeholder ret forfærdende Tal. Det ser ud til, at der ved Spil her i Landet omsættes saadant noget som 21 Mill. Kr. Dette kunde jo tyde paa, at der i alt Fald indenfor visse Kredse af vort Folk er en stor Tilbøjelighed til at prøve paa at blive velhavende uden at udføre et ordentligt og redeligt Arbejde. Her er vistnok en Fare, som vi har lidt en Del under i de sidste Aar. For det første lykkes disse Bestræbelser sjældent, det viser Situationen alt for godt. For det andet er det ikke blot saa, at de ikke lykkes, og at de paagældende derved taber en Del Penge og i Stedet for at blive rige bliver fattigere, men hele denne Bestræbelse for at naa Velstand uden redeligt Arbejde er selvfølgelig etisk forkastelig. Maa jeg minde om det gamle Ord, at den, som ikke vil arbejde, bør heller ikke have Føden. Det er ganske vist et gammelt Ord, men jeg tror, det er et godt Ord, som har sin Gyldighed endnu.

Dernæst vil jeg gøre et Par Bemærkninger om § 14 A. IV. A. 2., Kontoen vedrørende de tekniske Provinsskoler. Det er en sikker Sag, at disse Skoler gør et stort Arbejde, og ligeledes, at baade Elevantallet og Udgifterne — og Byerne selv bærer slet ikke saa smaa Udgifter til de lokale Skoler — stiger med det voksende Folketal i vore Byer. Jeg tror, at Beløbet paa denne Konto kunde trænge til at forøges en lille Smule, og ligeledes, at det kunde være gavnligt at have Opmærksomheden henvendt paa et og andet ved Fordelingen af Tilskuddene. Jeg skal her kun røre ved Sagen, der vil indenfor Udvalget blive Anledning til en nøjere Undersøgelse.

Endelig vil jeg minde om en Konto paa samme Paragraf — paa 8,000 Kr. — vedrørende Centralforeninger af Tyendepareforeninger. Det er ikke, fordi jeg mener, den er for høj. Jeg vilde endog være tilbøjelig til at tro, at vi vilde staa os ved at øge den noget. Derimod er jeg ikke sikker paa, at der er tilstrækkelig Virkedrift i disse Centralforeninger. De